

Skutečnost, že tato nabídka byla pro stěžující si město příznivější, dovozuje žalovaný úřad nejen z ciferně nižší nabídky, nýbrž i detailním rozbořením nabídky této firmy, jakož i firmy »Akc. spol. dříve Škodovy závody« v Plzni, z jejichž srovnání dochází k úsudku, že nabídka firmy »Českomoravská-Kolben-Daněk« v Praze byla pro obec výhodnější.

V písemné stížnosti se ovšem uvádí, že obec měla volnost přijati kteroukoliv z obou nabídek, než písemná stížnost se nijak neobrací proti hodnocení obou těchto nabídek, resp. proti závěru z toho žal. úřadem vyvozenému, že totiž usnesení obecních orgánů bylo obci ke škodě, nýbrž těmito vývody se snaží písemná stížnost pouze dovoditi, že nebyl odůvodněn výrok druhý. (t. j. příkaz okresnímu úřadu k vymáhání škody na odpovědných orgánech obce). Za tohoto stavu věci musil pak nss pojímati písemnou stížnost tak, že brojí toliko proti tomuto výroku druhému (příkazu okresnímu úřadu) a nikoli též proti výroku zrušivšímu usnesení obecního zastupitelstva o zadání dodávky strojního zařízení městských jatek (výrok sub 1). Pokud pak právní zástupce stížnosti teprve při veřejném ústním líčení brojil proti hodnocení obou uvedených nabídek, resp. proti závěru z nich žal. úřadem vyvozenému, musil nss tyto vývody odmítnouti podle § 18 zák. o ss, ježto nebyly uvedeny v písemné stížnosti.

Pokud jde pak o výrok žal. úřadu, uvedený výše sub 2, shledal nss stížnost nepřipustnou, a to z těchto příčin:

V nář. Boh. A 10.401/33 vyslovil již nss právní názor, že rozhodování o povinnosti k náhradě škody podle ustanovení obecní fin. novely č. 321/21, třebaž je vykonával dohlédací úřad, nemá povahu výkonu dozoru, nýbrž jest judikující činností ve sporu, na němž jsou zúčastněny dvě strany. Jest tudíž i obec jednou z těchto stran hájících svá práva a jest oprávněna brojiti proti zásahu do svých práv jak opravnými prostředky v pořadu stolic správních, tak i stížností k nss-u, ovšem jen v případě, když do jejích práv subjektivních zasaženo bylo, t. j., když by výrok úřadu, k rozhodování o povinnosti k náhradě škody povolaného směřoval k popření náhradního nároku obce. V daném případě však žal. úřad výrokem sub 2. právě naopak učinil opatření, čelící k tomu, aby obci mohla být náhrada přiznána, přikázav okresnímu úřadu v Ž., aby ve smyslu cit. obecní fin. novely zakročil stran vymáhání náhrady škody proti zmíněným odpovědným orgánům obce. Za tohoto stavu věci mohli by se snad za postiženy ve svých subj. právech pokládati dotyční orgány obce, kteří za škodu obci svým jednáním způsobenou jsou odpovědní, nikoli však obec sama.

Z toho důvodu bylo stížnost městské obce Ž. odmítnouti podle § 2 zák. o ss pro nepřipustnost, aniž nss ještě zkoumal, zda uvedený výrok žal. úřadu sub 2. jest rozhodnutím ve smyslu cit. § 2 nebo jen pouhým nenaříkatelným interním pokynem úřadu vyššího úřadu podřízenému.

Č. 10.578.

Učitelstvo: * Druhým postupem do vyššího stupně služného ve smyslu § 7 odst. 3 uč. zák. č. 104/26 je u učitele občanské školy, který přestoupil na občanskou školu v první den měsíce a postoupil

v tento den do vyššího stupně služného, postup, který nastane po tomto dni na občanské škole po druhé.

(Nález ze dne 30. května 1933 č. 9471.)

V ě c: Jan P. v T. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zvýšení služného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Dekretem ošv-u v N. z 1. září 1926, schváleným dodatečně výnosem zšr-y v Praze ze 16. března 1928 převeden byl st-l jako definitivní učitel ve Š. od 1. ledna 1926 do služného 2. stupně zák. č. 104/26 s případným dalším zvýšením od 1. ledna 1927, při čemž vzata byla za základ započítatelná služební doba k 1. lednu 1926 v rozsahu 8 roků 2 měsíců a 13 dnů, okrouhle 8 roků. St-l byl pak od 1. prosince 1926 zastupujícím odborným učitelem na dívčí měšťanské škole v P., kdež se stal ode dne 1. ledna 1927 zatímním odborným učitelem. Dnem 1. září 1927 přešel v téže vlastnosti na tamní chlapeckou měšťanskou školu, a od 1. září 1928 byl ustanoven definitivním odborným učitelem na dívčí měšťanské škole v T.

Výměrem ze 16. prosince 1929 poukázal ošv v J. st-li vzhledem k tomu, že dovršil dnem 31. prosince 1929 tři roky započítatelné služební doby se služným 3. stupně platového, ode dne 1. ledna 1930 k výplatě služné 4. stupně ročních 15.180 Kč. V námitkách, podaných proti tomuto poukazu, domáhal se st-l zvýšení poukázaného služného o 300 Kč uváděje, že měl ode dne 1. ledna 1927 požitky 3. platového stupně s přídavkem pro měšťanské školy 780 Kč, a že do dne 1. ledna 1930 ztrávil již 3 roky v požitku přídavku pro měšťanské školy.

Výměrem z 27. června 1930 nevyhověla zšr námitkám z těchto důvodů: »St-l přestoupil na občanskou školu jako zatímní odborný učitel dne 1. ledna 1927, tedy ve 3. stupni služného. Měl tudíž od uvedeného dne nárok na služné ročních 13.380 Kč, ježto při přestupu zvyšuje se zatímním nebo definitivním odborným učitelům služné o částku ročních 780 Kč, mají-li služné nejvýše 6. stupně. Ve smyslu ustanovení § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 má jmenovaný od 1. ledna 1930 nárok na služební plat ročních 15.180 Kč, neboť ustanovení cit. paragrafu, podle něhož se zvyšuje příslušná postupová částka vždy o 300 Kč, týká se teprve druhého postupu do vyššího stupně služného, který následuje po přestupu na občanskou školu. Vzhledem k tomu postrádá námitka jmenovaného zákonitého podkladu.«

V odvolání dovozoval st-l, že dnem 1. ledna 1927 postoupil nejen na měšťanskou školu jako prozatímní odborný učitel, nýbrž současně do 3. platového stupně, a že jest postup ten ve smyslu § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 prvním postupem a postup ze dne 1. ledna 1930 postupem druhým, odůvodňujícím zvýšení přídavku pro měšťanské školy o dalších 300 Kč. K odůvodnění tohoto názoru dovolal se čl. 26 odst. 2 prováděcích předpisů k učitelskému zákonu. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání z důvodů nař. rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost, o které uvažoval nss takto:

Na sporu jest otázka, co sluší rozuměti podle § 7 odst. 3 učit. zák. č. 104/26 druhým postupem do vyššího stupně služného učitele občan-

ské školy, který přestoupil na občanskou školu v první den měsíce a postoupil v tento den do vyššího stupně služného. Žal. úřad má za to, že postupem tím jest teprve postup, který nastane na občanské škole po tomto dni po druhé. Stížnost naproti tomu tvrdí, poukazujíc na zásadu vyslovenou v § 20 cit. zák., že druhým postupem jest již první zvýšení služného, k němuž dojde na občanské škole. Nss neuznal stížnost důvodnou.

Podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 zvyšuje se literním učitelům se zkouškou učitelské způsobilosti pro školy občanské ustanoveným definitivními nebo zatímními učiteli na školách občanských při přestupu služné o částku ročních 780 Kč, mají-li služné nejvýše 6. stupně. Při druhém postupu do vyššího stupně služného, který následuje po přestupu na občanskou školu, a při každém dalším postupu do vyššího stupně služného zvyšují se příslušné částky vždy o 300 Kč. Ze znění tohoto ustanovení vysvítá, že zákon připíná první zvýšení t. zv. občanskoškolského přídavku na skutečnost, že učitel postoupí po přestupu na občanskou školu po druhé do vyššího stupně služného, než které pobíral před tím, čili jinými slovy, že jako občanskoškolský učitel dosáhne druhého postupu do služného na škole té. Občanskoškolským učitelem může se stát osoba učitelská se zřetelem na ustanovení § 19 cit. zák. dekretálním ustanovením, a jest podle odst. 1 tohoto § 19 pro otázku, od kdy sluší na učitele pohlížeti jako na učitele občanské školy, rozhodným znění dekretu. Lze proto rozuměti přestupem na občanskou školu zásadně den dekretálního ustanovení při ní, a nabývá učitel služebního a právního postavení učitele občanské školy v zásadě tímto dnem. Bude tedy druhým postupem do vyššího stupně služného ve smyslu druhé věty odstavce 3 § 7 cit. zák. teprve zvýšení nastalé po druhé po tomto dni.

Názoru tomu svědčí i úvaha, že zákon v cit. § 7 odst. 3 rozeznává mezi služným a jeho zvýšením t. zv. občanskoškolským přídavkem při přestupu a mezi zvýšením občanskoškolského přídavku, jež má nastati podle dikce zákonodárcovy při druhém postupu do vyššího stupně služného, který »následuje po přestupu« na občanskou školu. Nechce tedy zákon bráti v počet při zjišťování počtu postupu na občanské škole ani to zvýšení služného, jež si učitel občanské školy přinese s sebou při přestupu na tuto školu a jež je co do své výše předpokladem pro výměru základního občanskoškolského přídavku. Zákon stanoví přídavek ten podle služného, které »má« učitel při přestupu. Tímto služným může býti však jen služné toho stupně, které učitel v den přestupu po právu přísluší.

Opak nelze vyvoditi ani ze zásad vyslovených v § 20 učit. zák., jichž se stížnost dovolává na podporu svého stanoviska. Stížnost, poukazujíc v tom směru na odst. 1 a 2 cit. předpisu, hájí názor, že v předpisech těch je obsaženo zásadní ustanovení o tom, že, nastala-li okolnost zakládající změnu služebních příjmů učitele prvního dne měsíce, přísluší učiteli zvýšený plat již tímto dnem. Tohoto pravidla musí prý býti použito i v případech, připadá-li na 1. den měsíce přestup na občanskou školu a postup do vyššího stupně služného a je prý v důsledku toho považovati tento postup za první postup na občanské škole ve smyslu § 7 odst. 3 zák. č. 104/26. Leč stížnost přehlíží, že předdeslaná zásada nemá vůbec žádné souvislosti s otázkou, co sluší považovati za postup do vyš-

šího stupně služného, resp. za další postup a že také otázku tu vůbec neupravuje. Nelze tudíž jí použití při řešení dnešního sporu. K tomu přistupuje i skutečnost, že § 20 cit. zák. má na mysli úpravu počátku nároku na služební plat jako celek (§ 6) a jen »pokud se ze zákona jinak nepodává.« § 7 odst. 3 cit. zák. upravuje však zcela samostatně otázku nároku na zvýšení občanskoškolského přídatku a nelze již proto zásad § 20 zák. č. 104/26 použití per analogiem jako všeobecných zásadních pravidel při výkladu předpisu toho.

Rovněž tak se nelze s účinkem odvolávati na min. výn. ze 4. listopadu 1927, neboť výnos ten nemůže zakládati více práv, než která plynou ze zákona. Ze zákona však sporné právo, jak bylo dovozeno, neplyne. Naopak z materialii k zákonu vysvítá, že původní vládní návrh zákona poskytoval učitelům občanských škol při přestupu zvýšení služného toliko o 480 Kč, a při nejbližším, a tedy prvním platovém postupu, zvýšení o 300 Kč. Návrh ten byl však změněn plenem poslanecké sněmovny v ten smysl, že částka 480 Kč byla zvýšena ihned při přestupu na 780 Kč, tedy o 300 Kč, jichž se mělo učiteli dostati podle původního návrhu až při prvním platovém postupu do vyššího stupně služného, za to však stanovené zvýšení o 300 Kč posunuto až ke druhému postupu do vyššího stupně služného, který nastane po přestupu na školu občanskou.

Jak jest nesporno, byl st-l ustanoven dekretem ošv-u v Ž. ze 13. ledna 1927 zatímním učitelem občanské školy ode dne 1. ledna 1927, a téhož dne postoupil do třetího stupně služného. Měl tedy při přestupu služné třetího stupně a mohlo u něho nastati zvýšení občanskoškolského přídatku o 300 Kč teprve při druhém postupu do vyššího stupně služného. Tímto postupem nebyl však postup ze dne 1. ledna 1930, a neporušil proto žal. úřad zákon, nevyhověl-li petitu st-lov: odvolání.

Č. 10.579.

Živnostenské právo (Slovensko): Živnostenské oprávnenie nadobudnuté pred účinnosťou živn. zák. č. 259/24 Sb. nemôže úrad odňať za účinnosti zákona toho z dôvodu, že živn. oprávnenie bolo udelené prez to, že sa nedostávalo nejakej zákonitej náležitosti k nabytiu jeho.

(Nález zo dňa 30. mája 1933 č. 9561.)

V e c: Ladislav H. vo F. proti ministerstvu obchodu ohľadne odňatia živn. oprávnenia.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre nezákonnosť, pokiaľ potvrdilo odňatie živn. oprávnenia k pečeniu chleba.

D ô v o d y: Rozhodnutím zo dňa 7. júla 1925 odňal okresný úrad vo Feledinciach sť-ľovi povolenie k pečeniu a predaju chleba, ktoré mu bolo 13. novembra 1921 vydané. Rozhodnutie toto bolo k odvolaniu sť-ľa rozhodnutím župného úradu vo Zvolene zo dňa 17. júla 1926 potvrdené. Odvolaniu sť-ľovmu z rozhodnutia župného úradu vyhovel žal. úrad napadnutým rozhodnutím v tom, že zákaz predaju chleba, vy-